

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

49. An qui tempore lubilæi per aliquam impotentiam physicam, vel
moralem non potest confiteri, sed contritus post alia opera præscripta,
Communionem sumit, lucretur lubilæum? Ex p. 5. tract. 12. res. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](#)

non habet, teneatur illa sub mortali in Quadragesima confiteri pro precepto Ecclesie: Ex p.3, tr.4, Ref.125. alias 126.

A firmatiam sententiam docent Fagundez praez. lib.1, cap.2, num.20. Sotus in 4, dif.21. quod.1, art.3. Sanchez de matrim. lib.8, dif.15, num.19. & aliis, quia haec est vna, & potissima conditio, quam requirit Papa, ut quis Iubileum consequatur, confessione scilicet peccatorum. Ergo.

Sed negatiam sententiam probabilem esse certum, & ita docent Beia part.1, c.1, 7. Suarez in 3, p.1, num.4, dif.5, sct.3, num.5. Coninch de Sacram. dif.12, dub.7, num.3. Fillius tom.1, tract.8, cap.6, num.145. Henriquez lib.7, cap.10, num.8. & cap.12, num.145. Zanardus in direct. Confess. part.1, de Sacram. p.1, cap.11, q.1, 24. Graffius decis., part.1, lib.4, cap.15, num.15. Reginaldus tom.1, lib.7, cap. vii, q.1, num.17. Comitolus in resp. mor. lib.1, q.1, 39. & Benzonius de Iubilao, lib.5, cap.15, dub.6. vbi sic ait. Alii qui non habet conscientiam peccati mortalis, tenent confiteri pro Iubileum consequendo?

Respondebat breuiter nequaquam teneri, cum enim sit in statu gratiae, nec materiam necessariam habeat ad confessionem, non obligabitur pro Iubileum consequendo ad illam. Vnde cum neque diuino, neque politio precepto obligetur quis ad confessionem, quando peccatum mortale non habet, neque tempore Iubilai obligabitur. Sic Benzonius.

Dices cum Scoto, Bonacutera, Alcs, Siluestro apud Benzonium ubi supra, & Caietano tom.1, opusc. de confess. tract.1, & aliis, qui carer mortalibus, & veniam tantum habet, tenetur sub mortali illa in Quadragesima confiteri. Ergo etiam tenebitur tempore Iubilai. Respondeo hanc sententiam non esse veram, ut docent DD. quos citat, & sequitur Fagundez pr.2, lib.2, cap.1, 8. & rationes inuenies apud illos.

RESOL. XLVIII.

ad aducendum dictum Iubileum, si quis non habet mortalia, tenetur adhuc confiteri? Et quando in Bulla Iubilai, vel Indulgencia dicitur omnibus tene panitentibus, & confessis, vel omnibus contriti, & confessis, &c. ad lucrandam Indulgenciam, confessio vera, & perfecta contritio cum confessione in voto, seu cum proposito confitendi tempore debito secundum Ecclesie praeceptum, etiam si lucratius Indulgenciam commiscerit peccata post ultimam confessionem. Ita Coninch de Sacram. dif.12, dub.7, n.38. Sa ver. Indulgencia, num.3. Comitolus in resp. mor. lib.1, q.1, 39. Ludovicus à Cruz in Bulla Cruci. dif.1, c.8, dub.7, num.5. Suarez tom.4, dif.5, 2, sct.3, num.15. Fillius tom.1, tract.8, cap.6, n.148. Henriquez lib.7, cap.12, n.1, & alij, quia in tali casu confessio exigitur non ut opus, sicut solet exigere ieiunium, elemosyna, &c. sed ut dispositio.

3. Et tandem nota, quod confessio non est praemittenda, quando in Bulla Iubilai, vel Indulgencia

Quod hoc sup. leg. do-
ctr. Ref. 39.
& §§ eius
not.

exigitur, sed satis est si postponatur, dummodo sit intra tempus Iubilai. Ita D. citati, quicquid in contrarium doceat Nauar. de Indulg. notab. 32, num.39. Benzonius de Iubilao, lib.5, cap.15, dub.4. Pollachus de Iubilao, cap.33. loquentes tamen de Iubilao Anni sancti.

RESOL. XLIX.

An qui tempore Iubilai per aliquam impotentiam physi-
cam, vel moralem non potest confiteri, sed contritus post
alia opera prescripta Communionem sumit, lucretur Iu-
bilum; Ex p.5, tr.12, Ref.30.

1. Respondet contra Pollachum de Iubilao, sct.4, num.20. Lanorium de Iubilao, part.2, cap.14, num.85. Fernandez in medulla cas. part.2, cap.7, §.num.8. Homobonus de casib. resu. cap.5, obser.5. Placitum de casib. resu. par.1, cap.6, §.6, num.3. Nug. in 3, part.1, q.1, 27, art.3, dub.2. Sanchez de matrim. lib.8, dif.11, num.19. & in summ. tom.1, lib.4, cap.54, n.41. Vegan in summ. tom.1, cap.54, num.41. & alios penes ipsos, confessionem sacramentalem non esse necessariam ad lucrandum Iubileum, si quis peccata mortalia non habeat, quia Ecclesia non est solita praepare confessionem, nisi de mortalibus, & ideo confessio absoluta accepta sumenda est pro confessione mortalium. Pontifex igitur praecepido in Iubilao

Sup. hoc in
Ref. & §§ not.
seq. & quoad
hoc leg. sup.
doctr. Ref.
44. & inf.
Ref. seq.

52, sct.3, num.6. Sanctarellus de Iubilao, cap.14, dub.13. Fillius tom.1, tract.8, cap.6, num.146. Lauorius de Iubilao, part.2, cap.14, num.80. Homobonus in examine Eccles. 2, tract.8, cap.7, q.1, 22. & eterque Leo, Alphonorus, & Franciscus, hic in thesaur. fori Eccles. p.1, cap.7, num.26, ille in tract. de Iubilao, p.1, num.69. & p.1, num.168.

O 4 2. Non

2. Non defunt tamen contraria sententiam docentes, vt Henriquez lib.7.cap.10. §.6. in glossa lit. N. & cap. 12. §. 12. in glossa lit. H. Reginaldus, in praxi, tom. 1.lib.7.cap.vlt.que.1.2. num. 72. & num. 185. Layman lib.5. tract. 7. cap. 6. num. 7. ver. Dico tertio, in fine. Fernandez in Medulla cas. part. 3. cap. 7. §. 8. num. 3. Zanardus in direct. Theol. part. 1. de penit. cap. 21. q. 20. Vega in summa part. 2. cap. 7. cas. 1. Zerola de Iubil. lib. 1. cap. 15. dub. 13. & 60. & alii penes ipsos; & ratio est, quia in casu Iubilaei confessio non praecepitur tamquam actus, propter quem conceditur Iubileum, sed ut securos dispositione ad indulgentiam lucrandam, & dum confessio sacramentalis est impossibilis, est omnino presumendum piam mentem Pontificis esse, vt in tali casu sufficiat contrito, dummodo omnia alia opera iniuncta in Iubilao adimpleantur.

3. Quid ego sentiam dicam breuiter, hanc secundam sententiam tamquam probabilem sequutus sum in 3. part. tract. 3. resol. 150. Verum habeo contra illam validissimum argumentum; vnde prima sententia modò adhæreo, quia hic non est casus, vt quis habens peccatum mortale valeat communicare absque prævia confessione, nisi scandali periculum immineat. ergo, &c.

Quæ hic est
Op. Ref. 46.
§. penit. ad
med.

RESOL. L.

An excommunicatus contritus, si non potest obtinere absolutionem, lucretur Indulgentiam, aut Iubileum si adimplat alia opera iniuncta? Et praesertim quoad eos, qui in aliquam heresim incidentur; & idem dicendum est de illis, qui sunt excommunicati ob pensiones, & debita, & sunt impotentes ad solvendum? Ex p. 4. tr. 12. Ref. 13.

Quoad hoc §. 1. Causa potest sapientis accidere, & praesertim legi doctri. præcedentis Rei, & alterius eius pri-
mæ annos. Quoad eos, qui in aliquam heresim incidentur & negatiuam sententiam docet Faustus de Iubilao, lib. 3. quæst. 55. qui citat Suarez, Vgolimum, Siluestrum, Nugnum, & Sotum, quibus ego addo Filliucium tom. 2. tract. 8. cap. 6. num. 136. Layman lib. 1. tract. 5. part. 2. cap. 2. num. 2. Pollachum de Iubilao, scđt. 4. num. 22. La-
uorium de Iubilao, par. 2. cap. 14. num. 51. Sanctarellum de Iubilao; cap. 15. dub. 14. Nugnum in addit. ad. 3. part. quæst. 17. art. 1. & Fernandez in exam. Theol. moral. part. 3. cap. 7. §. 4. num. 2. & alios, quia excommunicatus etiam contritus, est membrum ab Ecclesia præcsum, atque adeo participare non potest influxum spiritualium bonorum ab ipsa Ecclesia prouenientium.

2. His tamen non obstantibus affirmatiuam sententiam docet Henriquez lib. 7. cap. 18. num. 2. Emanuel Sa-
ver. Indulgentia, num. 2. Alphonsus de Leone de Iubilao, part. 1. num. 197. & nouissime Bossius de triplex Iubilao, scđt. 4. cas. 22. §. 1. num. 12. Quia non videtur esse intentio pia matris Ecclesiae velle priuare huicmodi suffragis filios obedientes, & quantum est ex se omnino à conumacia recedentes, & ita dicendum est etiam ex intentione ciudem Ecclesiae illis præfere Indulgentiam, illiusque fructu lucrari posse. Confirmatürque magis, quia excommunicatus potest praefare opera, pro quibus datur Indulgentia; potest enim orare in Ecclesia, priuari ieiunare, facere elemosynam, & licet ante absolutionem ab excommunicatione non possit recipere sacramenta Pœnitentia & Eucharistia, nihilominus quoad confessionem valde probabile est non esse necessarium quando quis vellet confiteri, & non potest, ut latius supra ostendimus. Quoad communionem autem poterit excommunicatus pœnitens obtinere à Confessario electo commutationem in aliud

opus pium, si Bulla Iubilæi, vel Indulgentia ciuimodi facultatem concedat, inquit etiam confessio potest tunc in aliud opus commutari huic excommunicato, ut dictum est super num. 6. de suspenso à perceptione Sacra-
mentorum. Ita Bossius.

3. Verum ego primæ sententie tanquam probabilius adhæreo quia vt recte præter DD. ciratos obseruat Hurtadus de excommunic. dispu. 3. difficult. 3. Coninck de Sacrament. dispu. 14. num. 49. & Sotus in 4. dispu. 22. quæst. 1. art. 1. excommunicati quamvis contriti, ac proinde iusti, verè manent excommunicati, quia excommunicatio non tollitur pœnitentia & iustificatione, sed tantum absolutione: ergo exclusi sunt à participatione Indulgentiarum. Non nego tamen sententiam affirmatiuam Bossii & aliorum esse satis piam & probabilem, vnde secundum illum hæc-
ticus si verè pœnituit, & absolutionem obtinere minime potuit, obtinebit tamen Indulgentiam & Iobi-
leum si adimpleat alia opera iniuncta. Ita Bossius ha-
citat. Et idem dicendum videtur de illis qui sunt ex-
communicati ob pensiones, vel debita, & sunt impoten-
tes ad solvendum. Ita Leo ubi suprà, & sic de li-
milibus.

RESOL. LI.

An quando duobus diebus immediatis occurruunt duo Iubilæa, quorum quodlibet requirit confessionem, & communio, teneatur, qui vult illa lucrari bis confiteri, & bis Eucharistiam sibi?

Et quid est dicendum de aliis operibus iniunctis in quibus Iubilao? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. Ref. 166.

§. 1. **H**ic casus frequens est, & illum ponit Aloysius Turrianus in disp. select. par. 2. disp. 31. ab. 64. & sic respondit. Non deficit, qui affirmaret id, quia quilibet Indulgentia requirit peculiaria opera; & sed longè probabilius est non esse necessarium bis con-
fiteri, aut sumere Eucharistiam si pœnitent perfe-
ret in gratia tempore virtutique indulgentie, quia con-
fessio & communio requiruntur in ordine ad disposi-
tionem animæ, vt existens in gratia possit lucrari in-
dulgentiam; secus de aliis operibus, sicut si qualibet
indulgentia requirat dare elemosynam, quæ enim ne-
cessaria est dare duas elemosynas, ista enim non
habent pro effectu primario emundare animam à pe-
ccato, neque videtur contraria intentio requirentis
confessionem, & requirentis elemosynam, quando
expresæ non constat de voluntate requirentis duas
confessiones distinctas. Ita ille.

RESOL. LII.

An si in Iubilao dicatur tantum, quod officiat Communio die Dominica, quis satisfacere communicando in aliis die hebdomada?

Et docetur Communionem factam in peccato mortali ful-
ficere ad satisfaciendum oneri Communionis iniuncti
ad lucrandum Iubilatum?

Et pueri ex defectu statim Eucharistiam sufficiere non va-
lentes, an satisfaciant communicando spiritualiter, ad-
implendo catena opera in Iubilao præscripta; vel in
tali casu an sit commutanda Communio in aliud op-
pium?

Idem dicendum est de infirmis, & patientibus ruffis, ve-
mitis, vel quid simile, aut de eo, qui ex oblitione & in-
curia, seu inaduentia die designato communio, in
nempe die Dominico bibit, & ita de similibus. Ex p. 5.
tr. 12. Ref. 17.